

[Ingerlise Koefoed]

denne teknologi er et kostbart vildskud, og at man nu må begynde at indstille sig på en langsom nedtrapning og afvikling af atomkraftprogrammerne.«

I SF er vi naturligvis tilfredse med den udvikling. Vi er også tilfredse med, at udviklingen i udlandet og det meget gode oplysningsarbejde, som bl.a. OOA har gjort herhjemme, har betydet, at der også her og nu er en stadig voksende erkendelse af, at atomkraften, om jeg så må sige, er en fuser, og at den kan blive en meget farlig ting at beskæftige sig med.

Det var godt, da socialdemokratiet for et par år siden skiftede kulør og gav sig til at forsøge i hvert fald at tage afstand fra den atomkraft, som en del af de førende socialdemokrater var så ivrige talsmænd for i 1970'erne. Og det var mere end forbløffende – men altså, som vi kan høre her i dag, heller ikke helt klokkerent – da statsministeren under valgkampens sidste hektiske hede sagde, at atomkraften er en dårlig forretning, at den splitter befolkningen, og at den i øvrigt synes at være unødvendig – ting, som vi er fuldstændig enige i.

Hvis statsministeren mente det, og hvis statsministeren kan få sine regeringspartnere med på den udtalelse, så er det helt fint. Men hvor står mon venstre i den sag? – det har vi lige hørt noget om – og hvad siger mon venstres venner, elværkerne, som jo nok sammen med nogle stærke fortalere for atomkraften både i politiske og faglige kredse har været den værste hindring for at få udviklet en ordentlig energipolitik uden akraft her i Danmark?

Hvis statsministeren kunne få de mennesker og foretagere med på ideen om, at atomkraften er overflødig, kunne vi langt om længe komme i gang med den nødvendige og meget vigtige udbygning af den vedvarende energi. Det har planerne om, at vi på et eller andet tidspunkt skulle indføre atomkraft i den danske energipolitik, lagt sig spærrende i vejen for. Hvis statsministeren ikke kan eller ikke vil forsøge at få de andre med, håber jeg da, at der i folketinget i dag er et flertal, som kan gennemtrumfe en anden energipolitik med satsning på hele den vedvarende energi og på energiforskningen. Det er jo bl.a. det, som denne forespørgselsdebat drejer sig om.

Lige nu ser det ud til, at regeringen trods statsministerens pludselige antiatomkraft-holdning vil fortsætte med at tro, at alt det dér med udbygningen af den vedvarende energi og alt det dér med vindmøllerne er noget rædsomt venstreorienteret noget.

På finansloven står der trods anstrengelser fra energiflertallet meget få penge til støtte af vedvarende energi og til energiøkonomiske enkeltprojekter. Min årelange erfaring som finansudvalgsmedlem siger mig også noget om, at selv om pengene er meget små, skal det såmænd nok lykkes at få det til at gå så langsomt med at få fordelt dem, at der vil være nogle tilbage på budgettet, når finansåret er forbi, og det til trods for at alle i dag erkender, at den fortsatte forurening fra de kul- og oliefyrede kraftværker betyder en miljødodelæggelse, som meget hurtigt vil for-tjene betegnelsen miljøkatastrofe, og det til trods for at også energiplanlæggerne ved, at den vedvarende energi og udviklingen af nye energikilder vil betyde øget beskæftigelse og give nye muligheder for eksport.

Det er uacceptabelt, at man i en situation, hvor dagpengekontoen på finansloven bliver større, fordi arbejdsløshedstallet vokser eller i hvert fald stagnerer – det kommer an på, hvilken økonom man taler med – og i en situation, hvor der er stort behov for at få betalingsbalanceunderskuddet ned, ikke satser meget mere på de arbejdstunge, import-konkurrerende og eksportmulige udviklinger inden for energiområdet.

I en forholdsvis ny bog, der hedder »E-energi for fremtiden, Alternativ Energiplan 1983«, og som er skrevet af 6 energiforskere, når man frem til en energiplanlægning, som regeringen og især energiministeren burde interessere sig for. Energiforbruget skal ned-sættes ved bedre isolering og ved tekniske forbedringer, elapparatur o.lign., energirå-stofferne og ikke mindst naturgassen, som jo er en ren energikilde, skal udnyttes helt anderledes bl.a. i mindre, naturgasfyrede kraft-varmeværker, og den alternative energi eller den vedvarende energi – hvis det udtryk er bedre – må have en helt anden placering, uanset hvor i landet vi befinder os.

Det er kort og klart, hvad vi mener man burde lægge sin energipolitik an på, og det ville være spændende at høre, om det mon var sådan noget, statsministeren inderst inde